

#verejna_sluzba

Česká televize vstupuje do období, kdy se nebude schopna beze změn zákonů dále rozvíjet. Především vlivem postupu druhé vlny digitalizace, rozvojem hybridní televize a jejích možností, rapidním zvýšením počtu uživatelů nelineárních služeb a hlavně bazální nutností diversifikace distribučních kanálů. Bez legislativních změn nebude moci nabízet služby spojené s moderními technologiemi a reagovat na změny chování diváků, což bude do budoucna ohrožovat univerzální poslání televize veřejné služby.

Zákon o České televizi je z roku 1991, ale globální mediální prostředí se za tu dobu radikálně proměnilo. Aktuálně se transformuje i evropský legislativní rámec, který reaguje především na konvergenci médií.

Budu usilovat o to, aby Česká televize spolupracovala s příslušnými orgány na novém **moderním zákonu o České televizi**, aby jakožto instituce poskytující veřejnou službu byla schopna plnit poslání v oblasti tvorby, výroby, vysílání, nových médií **v souladu se základními principy univerzality, nezávislosti, kvality, rozmanitosti, odpovědného přístupu a inovativnosti**; aby měla zajištěny přiměřené zdroje finančních prostředků a rovněž technické prostředky, jimiž bude své programy šířit na **různých platformách** tak, aby byly **volně dostupné a přístupné** na celém území České republiky (více o Národní distribuční platformě v kapitole **#inovovat**).

Díky technologickým inovacím bude mít Česká televize v budoucnosti možnost výrazně obohatit **služby poskytované handicapovaným diváckým skupinám**. V horizontu 2-3 let předpokládám zásadní rozšíření audiopopisů pro nevidomé. Stejně tak chci docílit významný nárůst poměru skrytých titulků v pořadech a vývoj zcela nových formátů pro neslyšící, které naváží na úspěšné uvedení pohádek pro neslyšící v loňském roce. Hodlám také zajistit v rámci redesignu iVysílání, webu ct24.cz a ostatních webových stránek ČT maximální úroveň jejich zpřístupnění pro slabozraké a nevidomé.

Média veřejné služby v Evropě kladou důraz na ochranu dětí před škodlivým obsahem. Stejnou cestou se vydala i Česká televize, která pilotně spustila označování pořadů, tzv. **labelling**, už v roce 2013. Cílem bylo umožnit rodičům rozhodnout se podle individuální vyspělosti dítěte a hodnot, které uznávají, zda mu povolí pořad sledovat. Chci prosadit rozšíření tohoto systému na všechny programy a věkové skupiny a zasadit se, aby se stal společným projektem všech televizí sdružených v Asociaci televizních organizací (ATO).

Otevřený zájem o diváka, transparentnost a snahu po získání reflexe činnosti televize chci deklarovat sestavením **Divácké rady** jako poradního orgánu České televize. Účast nabídnu různými formami desítkám významných společenských organizací, ale i zástupcům diváků. Formu a statut orgánu bych chtěl předložit k diskusi Radě ČT. Členové Divácké rady by se minimálně dvakrát ročně setkali se zástupci České televize, případně i členy Rady ČT, a diskutovali principy hodnocení veřejné hodnoty, dostali prostor k připomínkám k odvysílaným pořadům a komentářům k připravovaným programovým plánům. Divácká rada by byla rovněž vhodnou platformou pro debatu o návrzích na rozšiřování poskytované veřejné služby.

Komunikace s diváky je navazujícím úkolem. Po vzoru BBC hodlám předložit Radě ČT nový návrh pravidel pro řešení stížností. Pravidla by byla veřejná a měla závazný charakter. V této souvislosti chci zřídit nově funkci **ombudsmana ČT**, který by tento proces garantoval a byl rovněž jeho nezávislým arbitrem. Ve spolupráci s útvary ČT, managementem a Radou ČT se tak zefektivní řešení stížností a podnětů diváků, právních subjektů i institucí a bude zcela transparentní.